

O lucrare importantă și oamenii potriviți pentru ea

Duminică, 20 mai 2007

Gili Cârstea

Noi și astăzi ne mai întrebăm de ce oare Dumnezeu i-a ales pe frații Waggoner și Jones pentru o așa mare lucrare, dar imaginați-vă câte îndoieli torturau sufletele colegilor lor din corpul pastoral de atunci. Ei aveau argumente serioase că cei doi vorbesc după ureche, și că rezervele lor față de poziția oficială a celor două legăminte nu poate fi altceva decât o scărpinare inutilă a nasului. Ce sens are să vii cu asemenea producții, când marii noștri bărbați au o poziție clară și solidă la cel mai fierbinte subiect al adventismului? În plus, de ce ar avea Domnul nevoie de alți mesageri, odată ce postul era ocupat cu onoare și demnitate de cea mai umilă dintre pământeni, și care oferise argumente de nezgduit că Dumnezeu condusese mișcarea prin mărturiile ei de necontestat?

Acești frați cârcotași se așteptau probabil la sprijinul sorei White în contestarea pozițiilor noi și ciudate pe care le aduceau Jones și Waggoner. Și vă imaginați confuzia lor când citeau explicații precum acestea:

“Domnul a ales bărbați care să poarte lumină și solii de mare importanță pentru popor în aceste zile din urmă. După ani de perseverență sub diferite greutăți, Domnul a dat un succes vizibil adevărului; neîncredere și opoziție s-au ridicat din toate părțile, și totuși, solia a răsunat. În expunerea acestui adevăr prezent, bătălia a trebuit dusă pentru fiecare centimetru de teren, iar unii încă nu s-au împăcat cu providențele lui Dumnezeu în alegerea oamenilor prin care El a dorit să trimită această solie specială. Ei întrebă: “De ce nu a ales Dumnezeu oameni care au fost activi timp de mulți ani în lucrare?”

Exact așa cum se întrebă unii și astăzi. Și nu găsesc răspunsuri. Și de aceea nu cred că este cazul să își bată capul cu solia trimisă prin ei. Sau chiar dacă – sub puternica presiune a mărturiilor inspirate - recunosc faptul că Dumnezeu a trimis ceva prin ei, se simt totuși mai în siguranță să declare că sora White a vorbit mai bine decât ei despre solie, și că astfel nu este nevoie de acești bărbați și scrierile lor.

Ascultați răspunsul ei:

“Motivul este acela că Dumnezeu a știut că bărbații cu experiență îndelungată în lucrare nu vor lucra după dorința lui Dumnezeu, și după ordinea lui Dumnezeu. Dumnezeu a

ales chiar pe oamenii pe care El i-a dorit, iar noi avem toate motivele să-I mulțumim că acești bărbați au dus lucrarea înainte cu credincioșie, și au fost purtătorii de cuvânt ai lui Dumnezeu. Acum, deoarece ei nu au văzut toate lucrurile foarte clar, și asta deoarece se aflau în pericol, Domnul le-a trimis o avertizare, și fiecare suflet care iubește pe Domnul, să-I mulțumească pentru îndurărilor Lui.

“Cum adică? Să-I mulțumim lui Dumnezeu că oamenii aceștia au mers prea repede, și au susținut mișcări care nu erau de origine divină? Nu. Dar slavă Domnului că ei nu s-au împotrivit soliei de avertizare pe care Dumnezeu a socotit potrivit să le-o trimită, și astfel nu au repetat eroarea gravă a unora care de ani de zile se opun Duhului lui Dumnezeu. Slavă Domnului că ei au auzit glasul Lui și l-au ascultat imediat. În această chestiune, comunitățile noastre au cea mai mare dovadă că acești bărbați sunt aleși de Dumnezeu. El le-a dat o solie, și a lucrat prin ei; și au făcut astfel deoarece ei au recunoscut vocea și sfatul cerului, și l-au urmat” (The 1888 EGW Materials, 1245).

Ce diferență uriașă între descrierea pe care o face aici sora White solilor din 1888, și poziția unora dintre frații noștri de astăzi, care nu reușesc să vadă mustrarea Domnului pentru ei nici în cele mai serioase avertismente inspirate. Precum acesta:

“Nimeni să nu se plângă de slujitorii Domnului care prezintă o solie venită din cer. Nu mai căutați greșeli la ei, spunând: “Sunt prea categorici, vorbesc prea dur.” S-ar putea să vorbească dur, dar oare nu este necesar? Dumnezeu va face să țiuie urechile ascultătorilor, dacă ei nu vor dori să asculte vocea și solia Sa. Pastori, nu dezonozați pe Dumnezeul vostru și nu jigniți Duhul Său cel Sfânt, făcând remarci asupra metodelor și manierelor oamenilor pe care El îi alege. Domnul cunoaște caracterul. El vede temperamentul oamenilor pe care i-a ales. El știe că numai niște oameni zeloși, fermi, hotărâți și cu convingeri categorice vor vedea lucrarea aceasta în importanța ei vitală, și vor pune în mărturia lor așa tărie și hotărâre, încât vor dărâma barierele Satanei” (TM 410).

Lucrarea aceasta are o importanță vitală, și de aceea Dumnezeu nu poate chema să participe la ea oameni care nu au “convingeri categorice” despre adevărul advent și despre solia îngerului al treilea. Barierele Satanei s-au întărit odată cu trecerea timpului, iar opoziția din zilele noastre este mai aprigă, tocmai deoarece este mai subtilă, și astfel Dumnezeu va chema și acum oameni care pot părea “prea categorici,” și care vorbesc “prea dur.”

Dar fără astfel de oameni, barierele Satanei nu vor cădea singure, iar trecerea timpului nu va face decât să mărească indispoziția acestui popor de a asculta susurul blând al vocii care de-a lungul istoriei a suferit rușinea de a fi alungat tocmai de ai Săi: “Israel nu Mă cunoaște.”